

ת"פ 26654/12 - מדינת ישראל נגד עלאא אבו תאיה

בית המשפט המחוזי בירושלים
ת"פ 20-12-26654 מדינת ישראל נ' אבו תאיה

בפני:	כבוד השופט דינה כהן-לקח
בעвин:	הנאשמה
נגד:	מדינת ישראל
הנאשם:	ע"י ב"כ עו"ד סמי חוראני (פמ"י)
הנאשם:	ע"י ב"כ עו"ד מוחמד מחמוד

גזר דין

רקע

1. הנאשם הורשע לפי הודהתו במסגרת הסדר טיעון בעבירות שיווחסו לו בכתב אישום מתוקן כדלקמן: עבירה של חבלה ופצעה בנסיבות חמורות לפי סעיפים 334 ו-335(א)(2) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: חוק העונשין או החוק); עבירה של תקיפת שוטר בנסיבות חמורות לפי סעיף 274(1), (2), (3) לחוק; עבירה של מעשה פיזות ורשלנות לפי סעיף 338(א)(3) לחוק; ועבירה של התפרעות לפי סעיף 152 לחוק.

2. בהתאם לעובדות כתוב האישום המתוקן בהן הודה הנאשם, במועד שבו ידוע במדויק למאשימה עובר ליום 17.7.2017, החליט הנאשם ביחד עם אחרים שזהותם אינה ידועה למאשימה (להלן: האחרים), לפגוע ברכב אבטחה ישראלי ובו יהודים, או לפגוע בכוחות משטרה ומג"ב, וזאת במטרה לגרום להם לפצעה.

ביום 17.7.2017, בסמוך לשעה 23:00, נערכה פעילות באזור צומת 3 בסילואן, במסגרת ליווה כוח של מג"ב ובו שלושה לוחמים (להלן: הלוחמים), רכב אבטחה של תושבי סילואן היהודיים. תוך כדי הנסיעה, היו הלוחמים חסימה של ציר התנועה על ידי פח אשפה גדול שהושם על הכביש. הם הורו לרכב האבטחה לעזוב את המქם, ועצרו את רכבם. בשלב זה, החלה תקיפה על הלוחמים משלווה כיוונים שונים, אשר כללה מתח כבד של ידי אבני, ירי זיקוקים וירי של יותר מ-20 בקבוקי תבערה לכיווןם. בעקבות כך, הגיעו למקום צוותים נוספים וכוחות יס"מ (להלן: הכוחות) במטרה לסיע ללוחמים. ירי הזיקוקים לעבר הלוחמים והכוחות נמשך באופן ישיר, וחלקו התרחש למרחק של 10 מטרים מכלל הכוחות.

באחד ממועד, עמד הנאשם בחצר בית והחזיק בידו כורת זיקוקים ממנה ירה זיקוקים לעבר הלוחמים כשהוא במרחק של 10 מטרים משוטר מג"ב בשם ג'די. ג'די, אשר חש בסכנה מידית לחיו ולחיי הלוחמים והכוחות, ירה לעבר הנאשם.

במהלך האירוע, ובעקבות ירי הזרים, נפעה שוטרת מג"ב בשם עדן, ונגרמה לה כויה בידה. כמו כן, מכשיר הקשר של שוטרת יס"מ בשם מרינה אשר היה מוצמד לגופה, התפוצץ.

במהלך האירוע, נפגע הנאשם מירי הכהות ונגרם לו חור בגודל של 0.5 ס"מ בירק העליונה ושבר בירך.

3. הצדדים לא באו להסכמה במישור העונשי, וכל צד נותר חופשי בטיעונו לעונש. לבקשת הסגנור, הזמן תסקירות בעניינו של הנאשם.

תסקירות שירות מבוחן

4. בתסוקיר מיום 31.10.2021 צוין כי הנאשם הוא כiem בן 24, עבר פלילי, רווק, מתגורר בבית אמו, והוא עובד עקב הפעעה ברגלו במהלך האירוע נושא כתוב האישום המתוקן. בתסוקיר נכתב כי הנאשם התקשה לקחת אחריות על המעשה בגין הורשע, וטען כי הוא נורה ברגלו כאשר יצא לחצר ביתו, ללא שהשתתף בתפקידו. אומר מיד כי בפתח הדיון לפני ביום 21.11.2022, הנאשם ובאו כוחו טענו כי מדובר באירוע הבנה מול שירות המבחן, והבהירו כי הנאשם אינו חוזר בו מהודאותו במעשה.

שירות המבחן ציין כי הוא התרשם מבוחר צעיר שגדל במשפחה מורכבת. יתרון שמתוך חיפוש של שייכות, הוא התחבר עם גורמים ערביים והיה מעורב בפעולות נגד כוחות הביטחון. כל אלה מהווים גורמי סיכון להישנות של מעורבות ערבינית. לצד זאת, ההתרשות היא מבוחר צעיר עם רמת אינטלקטואלית תקינה וכוחות חיוויים לתפקיד, שמתבטאים בסיום לימודים והצלחה בתעסוקה עד לפיצעתו באירוע בגין הורשע. כמו כן, הנאשם אין עבר פלילי קודם. כל אלה מהווים גורמי סיכון לשיקום.

ኖכח חומרת המעשה ונוכח הקושי של הנאשם בליךאת אחריות, שירות המבחן נמנע מלבוा בהמלצת טיפולית-**שיתומית** במסגרת הקהילה בעניינו.

ראיות לעונש

5. המשימה לא הגישה ראיות לעונש, נוכח העדר עבר פלילי לנายน. הסגנור הגיש תיעוד רפואי לעניין פצעתו של הנאשם במסגרת האירוע נושא כתוב האישום המתוקן.

טייעוני הצדדים לעונש

6. המשימה טענה למתחם עונש הולם שנע-מ-28 עד 60 חודשים מאסר בפועל. נוכח חלוף הזמן ושיקולים נוספים לקולא, המשימה עתרה למקם את עונשו של הנאשם בתחום המתחם הנטען על-ידייה, כך שייגזרו עליו 28 חודשים מאסר בפועל. כמו כן, המשימה עתרה להטיל על הנאשם מאסר מוותנה ופיצוי כספי לטובת השוטרת עדן.

עמוד 2

מנגד, הסגנור טען למכלול נסיבות לטובת מרשו. בין היתר, הסגנור הדגיש בטיעונו את העובדה שכותב האישום הוגש בשינוי של כשלוש שנים וחצי ממועד ביצוע העבירות (אפרט על כך מיד). לגישת הסגנור, בנסיבות ייחודיות אלה, מתחם העונש ההולם נע ממאסר על תנאי ועד 9 חודשים עבודות שירות. נוכח הנסיבות ליקולה, הסגנור עתר להטיל על מרשו 3 חודשים עבודות שירות.

הערה מקדימה אודות השינוי בהגשת כתב האישום ואופן ההתחשבות בו

7. על אף שהעבירות בהן הורשע הנאשם הנאשם בוצעו ביום 17.7.2017, כתב האישום המקורי הוגש כנגד הנאשם ביום 13.12.2020, קרי - בחלוף כשלוש שנים וחצי מעת ביצוע העבירות.

המואשימה טענה כי הרקע לשינוי בהגשת כתב האישום נעוץ בכך שמלכתחילה הנאשם נפגע ברגלו כתוצאה מירוי לעברו מצד כוחות הביטחון כתוצאה מעובדות כתב האישום המתוין. עקב פציעתו, הנאשם אושפז בבית חולים ונחקר שם על ידי המשטרת בעודו מאושפז. לפי הנטען, על רקע אשפוזו של הנאשם בבית החולים לא התבקש מעצרו, ולכן התקיק לא טופל כתיק מעוצר. לטענת המואשימה, הצורך ביצוע השלמות חקירה וכן עומסי עבודה, הובילו לכך שכותב האישום הוגש בחלוף כשלוש שנים וחצי מעת ביצוע המעשים.

הסגנור נתן הסבר משלו למועד הגשת כתב האישום. לטענתו, הנאשם אכן נחקר על ידי המשטרת בעת שהיא מאושפז בבית החולים בעקבות הירוי ברגלו. בתום אשפוז בן שבועיים עד שלושה שבועות, הנאשם שוחרר מבית החולים לבתו, ללא שננקט עבנינו הליך מעוצר ובלא תנאים מגבלים. מאז לא פנה אליו גורם כלשהו. בשנת 2020 הנאשם הגיע תביעה אזרחותית כנגד משטרת ישראל, במסגרת תבע פיצוי כספי מחמת הירוי ברגלו. לטענת הסגנור, רק לאחר שהנאשם הגיע תביעה כספית כנגד המשטרת, גורמי אכיפת החוק "מצרכו" בתיק הפלילי, אז הוגש נגד הנאשם כתב אישום "כדי למנוע ממנו את התביעה האזרחותית" - כך בלשון הסגנור. ב"כ הנאשם ציין כי הודהת הנאשם במעשים במסגרת התקיק הפלילי הנוכחי, באה על רקע העובדה שנמצאו טביעות אצבע שלו על כוורת הזיקוקים (פרוטוקול מיום 21.11.2022, עמ' 18, ש' 4; עמ' 20, ש' 24).

בمعנה לטענות הסגנור, המואשימה טענה לפני כי בתיק בוצעו שלמהות חקירה עוד לפני הגשה התביעה האזרחות של הנאשם כנגד המשטרת. בהתחשב בכך, טוען כי אין קשר הכרחי בין מועד הגשת כתב האישום ובין ההליך האזרחי בו נקט הנאשם.

8. אומר מיד כי מאחר שהשתלשות העניינים הנוגעת למועד הגשת כתב האישום כנגד הנאשם לא הוכחה לפניי, איןני רואה לקבוע מסמורות בדבר הסיבות המדוייקות שהובילו להגשת כתב האישום במועד בו הוא הוגש. בין אם הגשת התביעה אזרחותית על ידי הנאשם כנגד המשטרת הקרינה על מועד הגשת כתב האישום בעבנינו (כמפורט על ידי הסגנור) ובין אם לאו (כמפורט על ידי המואשימה), הרי אין חולק כי בסופה של דרך כתב האישום הוגש בעיכוב של כשלוש שנים וחצי מעת ביצוע העבירות. הסגנור טוען כי מדובר בנסיבות חריגה שרואו שתשפי על קביעת המתחם מלכתחילה. לדבריו, השינוי הוביל לכך שמרשו נותר "קשר בין השמים לאדמה" למשך פרק זמן ממושך (פרוטוקול מיום 21.11.2022, עמ' 20, ש' 30-31). הסגנור הוסיף וטען כי בשנים האחרונות חלה מגמת החמרה ברמת העונישה, וכי

ראוי לגזר את דיןו של הנאשם לפי רמת העונשה שנגנה בעת ביצוע המיעשים.

9. שקלתי את טענות הסגנור ואני מתקשה לקבל את מרביתן, ואסביר.

עסקין בשינוי בן שלוש שנים וחצי בהגשת כתב אישום - שבו שהוא חריג בתיקים מן הסוג שבכותרת, שכן בריגל מדובר בתיקי עצורים שבהם כתבי אישום מוגשים בסמוך לאחר ביצוע העבירות. לא יכול להיות חולק כי השינוי בהגשת כתב האישום מהו זה שיקול רלוונטי שראוី ליתן לו משקל במסגרת גזירת העונש. נראה כי גם המאשימה אינה טוענת אחרת. המחלוקת בין הצדדים היא בשאלת האופן בו ראוי להתחשב בשינוי הנדון: האם במסגרת קביעת המתחם מלכתחילה (כמפורט עלי-ידי הסגנור), או שמא במסגרת קביעת העונש בגדרי המתחם (כמפורט עלי-ידי המאשימה).

עיוון בהוראות תיקון 113 לחוק העונשין מעלה כי על דרך הכלל, עיקוב בהגשת כתב אישום אינו חלק מנסיבות ביצוע העבירה, ולפיכך אינו משליך על קביעת מתחם העונש ההולם מלכתחילה. בהתאם להוראות תיקון 113, המקום הרגיל להתחשבות בשינוי בהגשת כתב אישום, הוא במסגרת גזירת העונש בגדרי המתחם שנקבע (ראו: סעיף 40(א)(9) וסעיף 40(א)(10) לחוק העונשין, לפיהם בגזירת העונש המתאים במסגרת מתחם העונש ההולם, יש לקחת בחשבון את "התנחות רשות אכיפת החוק" וכן את "חלוף הזמן מעת ביצוע העבירה"). בנסיבות המקירה הנוכחי, לא שוכנעתי כי קמה הצדקה לסתות מהכלל הרגיל הנ"ל, וזאת מן הטעמים הבאים:

ראשית, עיקוב של שלוש שנים וחצי מעת ביצוע העבירות ועד להגשת כתב האישום אינו עיקוב קצר, אולם אין מדובר בשינוי קיצוני של שנים ארוכות. אף לא מדובר בפרק זמן ארוך באופן יוצא דופן ביחס לקצב הגשת כתבי אישום לגבי נאים שאינם עצורים ואינם נתונים בתנאים מגבלים (כאמור, זה היה מצב הדברים בעניינו של הנאשם לפני).

שנית, הסגנור לא הצבע בטיעונו על "פגיעה ממושית ומוחשית" שנגרמה למרשו בגין העיקוב בהגשת כתב האישום נגדו, מעבר לרצון המובן והטברי של הנאשם לשים את הפרשה מאחוריו (השוו: דברי כב' המשנה לנשייה מלצר ברע"פ 1661/16 מדינת ישראל נ' ורדי, פס' 108 (31.10.2018)). זאת ועוד; לא ניתן לשולחן כי חלוף הזמן היטיב עם הנאשם לפחות בשני מובנים: האחד, במהלך הזמן שחלף הייתה לנאים שהות לטפל בנסיבות מבחןיה בריאותית. השני, חלוף הזמן הוכיח כי הנאשם לא שב לבצע עבירות פליליות. הנתן האחרון פועל לטבות הנאשם, והוא קיבל משקל במסגרת קביעת העונש בגדרי המתחם. פשיטה כי אם הנאשם היה נער ונעם לדין בסמוך לאחר ביצוע העבירות, לא ניתן היה לבחון נתון זה לטובתו.

שלישית, אין לפני טענה לפיה חלוף הזמן פגע בהגנתו של הנאשם. כך, שכן כפי שצוין לעיל, הסגנור ציין בטיעונו לעונש כי נמצא טביעות אצבע של מרשו על כוורת הזיקוקים ששימשה אותו באירוע. על רקע זה, הנאשם הודה בעובדות כתב אישום מתוקן במסגרת הסדר טיעון, ללא לנצל את משפטו. בנסיבות אלה, העיקוב בהגשת כתב האישום לא שינה מ对照检查 הראיות בתיק.

לבסוף, בכלל הנוגע לטענת הסגנור לפיה בשנים האחרונות חלה החמרה ברמת העונשה - טענה זו הועלתה

בלא לעגן את הדברים באסמכתאות מן הפסיקה. עם זאת, מתוך רגשות לטענת הסגנור, הקפדי לבחן את הענישה הנוגאת בהתייחס למקרים שהתרחשו בפרק זמן קרוב לזה בו בוצעו העבירות בתיק דין (ראו: פס' 13 להלן).

10. המסקנה המתבקשת ממשקלם המצטבר של כל אלה היא כי בנסיבות המקירה הנוכחי, אין הצדקה לשקל את השינוי בהגשת כתב האישום במסגרת קביעת המתחם מילכתייה (בכפוף להערכתה לעיל בעניין בחינת הענישה הנוגאת). בהתאם לכל הרגיל, השינוי קיבל את משקלו המתאים במסגרת קביעת העונש בגדרי המתחם שקבע.

מתחם העונש ההולם

11. **בכל הנוגע לערכים החברתיים שנפגעו** - העבירות בהן הורשע הנאשם טומנות בחובן סיכון ברור לחים ולגוף של העוסקים במלאת אכיפת החוק, וכן של עוברי אורח למרחב הציבורי. הפגיעה בערכים אלה במקרה דין הייתה ממשית, שכן לשוטרת עדן נגרמה כויה בידי כתוצאה מيري זיקוקים באירוע. כמו כן, העבירות פגעו באופן מהותי בסדר הציבורי ובעיקרו שלטון החוק.

12. **נסיבות ביצוע העבירות** פורטו בהרחבה בפס' 2 לדברי לעיל. לחומרה, ניתן להצביע על הנسبות הבאות: (א) בכתב האישום המתוון בו הודה הנאשם, ציין כי לביצוע העבירות קדמה החלטה של הנאשם ביחיד עם אחרים, לפוגע ברכב אבטחה שבו יהודים, או לפוגע בכוחות משטרה ומג"ב. מעורבותו של הנאשם בביצוע העבירות לא הייתה, כאמור, תולדה של היסחפות וגנית. מדובר בפרי של תכנון מוקדם, שתכליתו פגעה קונקרטית ברכב של יהודים או בכוחות הביטחון. (ב) הנאשם ביצע את מעשיו חלק מהתפרעות כללת, אשר החלה בחסימה מכוננת של ציר תנועה על-ידי פח אשפה, והמשיכה בכך שאחרים ידו לעבר הלוחמים מטה כבד של אבנים, זיקוקים ויתר מ-20 בקבוקי תבערה וזאת בשלושה כיוונים שונים. (ג) הנאשם ירה לעבר הלוחמים זיקוקים מכורת (נשק חם), כשהוא מרחק של 10 מטרים מהשוטר וגדי. מדובר במרחיק קצר יחסית שמקיים מסוכנות ממשית לשלומות החים והגוף. (ד) הסיכון שטמון במעשי של הנאשם התממש הלכה למעשה. כאמור, השוטרת עדן נכוכה בידי כתוצאה מירי זיקוקים באירוע. כמו כן, מכשיר הקשר המוצמד לנוגה של השוטרת מרינה התפוץץ (לא נטען שנגרם לה נזק גופו). אך במלל המקירה לא הסתירים בנזקים קשים יותר. אציון כי אין טענה שה הנאשם גרם באופן ישיר לנזקים האקטואליים האמורים. עם זאת, הנאשם היה בקשר שירה זיקוקים תוך כדי התפרעות אלימה במהלך מהלכה אחרים ירו זיקוקים אף הם. בנסיבות אלה, הנאשם אחראי לנזקים האקטואליים, בהיותו חלק מן המתרפרעים שיירו זיקוקים אשר גרמו לנזקים הנדונים. לא בכספי הנאשם הורשע לפחות עבירה של פצעה בנסיבות חמימות בחבורה. (ה) הנאשם היה בעת ביצוע העבירות צער כבן 19, אולם אין טענה שלא הבין את משמעות מעשיו. אף אין טענה לקרבה לסיג כלשהו.

לקולא, ראוי לציין את הנסיבות הבאות: (א) הנאשם לא ייחסה עבירה לפי חוק המאבק בטרור, התשע"א-2016 (להלן: חוק המאבק בטרור). כמו כן, הנאשם לא ייחס ביצוע עבירה ממניין גזעני (אם כי כפי שצוין לעיל, בכתב האישום המתוון בו הודה הנאשם, נכתב כי לביצוע העבירות קדמה החלטה לפוגע ברכב אבטחה שבו יהודים או לפוגע בכוחות משטרה ומג"ב, כך שהתכלית לשם נועד המעשים ידועה). (ב) האירוע נושא כתוב האישום לא התרחש במיקום או בעיתוי רגשים במיעוד. (ג) הנאשם ירה זיקוקים, אולם הוא עצמה לא יידה אבנים או בקבוקי תבערה, אלה הושלו עverb הלוחמים על-ידי אחרים שנטלו חלק בהתפרעות. (ד) אין חולק כי הנאשם נפגע באירוע כתוצאה מירי כוחות הביטחון, ונגרם לו חור בגודל של 0.5 ס"מ בירך העליונה וכן שבר בירך. לטענת הסגנור, נותרה לmarsco נכות ברגלו. לצד

זאת, אני רואה להדגש כי הלוחם ירה לעבר הנאשם כר שהוא חש בסכנה מידית לחיו ולחוי הלוחמים האחרים, לאחר שהנ帩ם ירה לעברם זיקוקים מרחק קצר יחסית של 10 מטרים. בנסיבות אלה בהן פצעתו של הנאשם נבעה מעשי העבירה שלו עצמו, אין לו להלן אלא על עצמו. הדבר מזכיר על המשקל הנמור שניתן וראוי ליחס לפצעת הנאשם במסגרת נסיבות ביצוע העבירה לצורך קביעת המתחם.

13. **אשר למדיניות הענישה הנהוגת** - העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של חבלה ופצעה בנסיבות מחמירויות הוא מאסר 6 שנים. העונש המרבי הקבוע בחוק בגין עבירה של תקופת שוטרים בנסיבות מחמירויות הוא עד 5 שנות מאסר, ולא פחות מ-3 חודשים מאסר. בכך יש להווסף את העבירות של מעשה פיזות ורשנות וכן התפרעות, אשר העונש המרבי הקבוע בחוק בגין 3 שנות מאסר ושנתיים מאסר, בהתאם. ניתן להיווכח כי העבירות בהן הורשע הנאשם לפני בהתאם להודאות בעבודות כתוב אישום שתוקן במסגרת הסדר טיעון, הן עבירות שבסמכות בית משפט שלום.

בחינת ההחלטה מלמדת כי בגין העבירות בהן הורשע הנאשם, בתו המשפט נוהגים להטיל עונשי מאסר בפועל מאחריו סורג ובריח. אשר ממשר המאסר בפועל - עיינתי באסמכתאות מן ההחלטה אליהן הפantha המאשימה בטיעוניה. מדובר במרקם חמורים יותר מעוניינו, שכן הם עוסקים בנאים שהורשו, בין היתר, בעבירה של חבלה בכונה מחמורה לפי סעיף 329(א)(2) לחוק העונשין, שהעונש המרבי הקבוע בגיןו בחוק הוא מאסר 20 שנים. הנאשם שלפניו לא הורשע בעבירה כאמור. זאת ועוד; באחת האסמכתאות אליהן הפantha המאשימה היה מדובר במשעי עבירה שבוצעו במקרה רגש במיחaud מההואה נסיבה מחמורה (הר הבית). זאת בשונה מהמקרה דן.

אשר לסוגור - הלה לא הגיע פסיקה בתמיכה לטיעוני העונשיים. אצין רק כי המתחם לו טعن הסוגור (מתחם שנו מאסר על תנאי ועד עבודות שירות), אינו משליך את הענישה הנהוגת, גם לא בשנת 2017 במהלך בוצעו העבירות.

בהקשר הנדון אני רואה להפנות לע"פ 3253/19 ابو-חמוס נ' מדינת ישראל (24.6.2020). אותו מקרה התרחש ביום 18.5.2018 (פחות משנה לאחר המקרה נושא ההליך הנוכחי שכאמור אירע ביום 17.7.2017). באותו פרשה, המערער (להלן: ابو-חמוס) נטל חלק בהתקפות בעיסואויה במהלך מהלכה הוא יידה ארבע אבני לעבר שוטרים, וכן היה שותף מכוח ביצוע בצוותא לירי זיקוקים (הוא זוכה בהכרעת דין מנומקת מיידי בקבוק תבערה). בדומה למקרה דן, גם ابو-חמוס הורשע בבית המשפט המחויז בעבירות שהו בסמכות בית משפט שלום. כמו כן, בדומה למקרה דן, גם בעניינו של ابو-חמוס לא היה מדובר בעבירות שבוצעו במקום או בעיתוי רגשים, וכן לא היה מדובר בהרשעה לפי חוק המאבק בטרור. בית המשפט המחויז שדן בעניינו של ابو-חמוס, קבע מתחם עונש הולם שנע בין **9 ל-25 חודשים** מאסר בפועל. בסופה של דרך, נגזרו על ابو-חמוס (שהיה נעדר עבר פלילי) 12 חודשים מאסר בפועל. בית המשפט העליון דחה את ערעורו של ابو-חמוס על חומרת העונש. בעניינו של הנאשם שלפניי רואוי שהמתחם יהיה גבוה יותר ביחס למתחם שנקבע בעניינו של ابو-חמוס, שכן במקרה דן המעשה היה מתוכנן; הנאשם ירה בעצמו זיקוקים (שהם בגדר נשק חם) תוך כדי התקפות משמעותית בנסיבות; הנאשם ביצע את ירי הזיקוקים לעבר הלוחמים למרחק קצר יחסית; וישנה שוטרת שנפצעה בוגפה כתוצאה מירי הזיקוקים באירוע (כויה ביד).

כמו כן, אראה להפנות לע"פ 9821/16 פלוני נ' מדינת ישראל (30.11.2017). מדובר בפרשה שנסיבותיה בכללוֹן חמורות יותר מעניינו. עם זאת, האישום הרביעי באותה פרשה עסוק במעורר שחבר לששה צעירים נוספים באוגוסט 2015 (כשנתיים לפני האירוע נושא ההליך לפני), והשליך מגנות בשכונת א-סעדיה שלושה זיקוקים ושלוש אבניים לעבר כוחות משטרה שהגיעו למקום, בעוד האחרים משליכים זיקוקים ואבנים גם הם. בגין כך, בית המשפט המחוזי קבע מתחם עונש הולם שנו^{מ-15 עד 30 חודשים מאסר בפועל} (שם, פס' 4-3). בית המשפט העליון לא התערב בכך.

14. בהתחשב מכלול השיקולים שפורטו לעיל, ובין היתר בשם לב לך שעסוקן בירוי זיקוקים לעבר לוחמים מרחק קרוב יחסית של 10 מטרים חלק מהתפרעות מתוכננת מראש שהתרחשה ביולי 2017, כאשר שוטרת נפצעה בגופה כתוצאה מירי זיקוקים באירוע; אך זאת ללא רשותה בעבירה לפי חוק המאבק בטרור, ללא מקום או עיתוי רגשים במיוחד, וכאשר העבירות בהן הורשע הנאשם הן בסמכות בית משפט שלום - **מתחם העונש ההולם נع מ- 14 עד 40 חודשים מאסר בפועל**. לא ראוי לסתות מתחם זה ל**לא משיקולי** שיקום, או לחומרה משיקולי הגנה על שלום הציבור.

העונש המתאים

15. לצורך גזירת העונש המתאים בגדרי המתחם, יש להתחשב בניסיבות שאין קשרות ביצוע העבירות כאמור בסעיף 40יא לחוק העונשין:

לחומרה, שקלתי את חומרת המעשים ואת הצורך בהרטעת היחיד והרבבים מפני הישנותם. כמו כן, לקחתמי בחשבו כי שירות המבחן לא ראה לבוא בהתאם טיפולית-שיתומית בעניינו של הנאשם (ראו: הפירוט בפס' 4 לדבריו לעיל).

לקולא, שקלתי את הנתונים הבאים: (א) הנאשם הודה ונטל אחריות על מעשיו. (ב) בעת ביצוע העבירות הנאשם היה בגיל 19, קרי- בגיל צעיר יחסית. (ג) הנאשם נעדר עבר פלילי וזה הסתובכוו הראשונה עם החוק. (ד) כפי שהסביר בפס' 7 לדבריו לעיל, השהוי בן שלוש שנים וחצי ממועד ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום, לא הייתה שיקול בקביעת מתחם העוןהולם מלכתחילה. עם זאת, ניתן וראוי לקחתו בחשבון במסגרת קביעת העונש המתאים בגדרי המתחם (ראו: סעיף 40יא(10) לחוק העונשין שהזכר לעיל ושעניינו חלוף הזמן מעת ביצוע העבירות). בהקשר זה, נתתי דעתך לך שמאז ביצוע העבירות ועד היום החלפו כחמש שנים וחצי, במהלך הבלתי הנאשם לא הסתבר בפלילים ולא שב לבצע עבירות נוספות. (ה) לנאים נגרם שבר בירך כתוצאה מכך שנורה על-ידי כוחות הביטחון באירוע נושא כתב האישום המתוקן. כפי שצוין בפס' 12 לדבריו לעיל, לאחר שפצעתו של הנאשם נבעה ממשי העבירה שלו עצמו, אין לו להלן אלא על עצמו. לצד זאת, במסגרת קביעת העונש המתאים בתוך המתחם, נתתי דעתך לך שהנאשם התקשה לעבוד לפרנסתו לאחר הפציעה (ראו: סעיף 40יא(3) לחוק העונשין שעניינו בנסיבות שנגרמו לנאים מביצוע העבירה).

16. ברגל, נוכח חומרת המעשים, נוכח הצורך בהרטעת היחיד ובהתרעת הרבים וכן העדר המלצה שיתומית של

שירות המבחן, היה מקום להעמיד את עונשו של הנאשם בשליש התחתון של הנאשם. עם זאת, נוכח הנسبות לקולא במקורה הנוכחי - ובעיקר נוכח העובדה שמאז ביצוע העבירות ועד הגשת כתב האישום חלפו כשלוש שנים וחצי, ומאז ועד היום חלפו כשנתיים נוספות, כאשר בכל פרק הזמן האמור הנאשם שהוא נעדר עבר פלילי לא הסתבר בעבירות נוספת - מצאתי להעמיד את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, וכן להימנע מהוספת רכיב של קנס כספי (שגם המאשינה נמנעה מלהעתר להטלו).

לצד זאת, נראה להשิต על הנאשם פיזי כספי לטבות השוטרת עדן. בקביעת שיעור הפיזי לקחתי בחשבון את העובדה שלא הוגש תיעוד רפואי אודות היקף החבלה שנגרמה לשוטרת והטיפול לו נזקקה. כמו כן, נוכח הטענה לפיה הנאשם לא עבד מאז פצעתו, אפשר רשות תשלום הפיזי לשיעורין.

סוף דבר

. 17. נוכח מכלול הטעמים שפורטו לעיל, אני גוזרת על הנאשם כדלקמן:
א. 14 חודשים מאסר בפועל (אם הנאשם ישב במעצר בתיק זה, יש לנכונות את ימי מעצרו. להבנתי, הנאשם לא ישב במעצר).

ה הנאשם יתיצב למאסר בבית סוהר ניצן ביום 1.3.2023 עד השעה 10:00, או על פי החלטת שב"ס, כשרשותו תעוזת זהות או דרכון. על הנאשם לתקן את הכניסה למאסר עם ענף אבחן ומין של שב"ס, טלפונים: 08-9787336, 08-9787377 וכך להתקדך באתר האינטרנט של שב"ס, בראשימת הצד הראשון שניתן להbia בעת ההתייצבויות.

ב. 4 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעבור עבירה לפי סעיף 152 או לפי סעיף 338(א)(3) לחוק העונשין או עבירת תקיפת שוטר מסווג עונש.

ג. 8 חודשים מאסר על תנאי למשך 3 שנים מיום השחרור ממאסר, לא לעBOR עבירת אלימות מסווג פשע.

ד. הנאשם ישלם לשוטרת עדן פיזי כספי בסך 1,500 ל"נ. הפיזי ישולם ב-10 תשלום חמושים שווים ורצופים החל מיום 15.1.2023 ובכל 15 לחודש שלאחר מכן. לא ישולם אחד התשלומים במועדו, תumed יתרת הפיזי לפירעון מיד.

המציאות תמציא העתק פרוטוקול זה לשירות המבחן למבוגרים.

זכות ערעור לבית המשפט העליון בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ד' טבת תשפ"ג, 28 דצמבר 2022, בנסיבות הצדדים.